

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžo/13/2014
Identifikačné číslo spisu:	1410200982
Dátum vydania rozhodnutia:	26.03.2015
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1410200982.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci navrhovateľky: Okresná prokuratúra Bratislava IV, Saratovská 1/A, Bratislava, proti odporkyni: Mestská časť Bratislava - Devínska Nová Ves, Novoveská 17/A, Bratislava, zastúpená Advokátskou kanceláriou Bardač s.r.o., Búdková 4, Bratislava, IČO: 47 243 252, za účasti: 1. T. I., V. XX, B., zastúpený Advokátskou kanceláriou GRMAN & PARTNERS, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 36 861 553, 2. M. I., V. XX, B., 3. T. V., Z. A. XX/X, B., 4. M. V., M. F. X, B., 5. Ing. T. B., Z. A. XX, B., v konaní o preskúmanie zákonnosti opatrenia odporkyne č. 3062/2009/Ti zo dňa 12.05.2009 na základe protestu prokurátora, o odvolaní žalovaného a pribratého účastníka v 1. rade T. I. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 157/2010 - 129 zo dňa 12. decembra 2013, jednohlasne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 157/2010 - 129 zo dňa 12. decembra 2013, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Pribratí účastníci n e m a j ú p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom postupom podľa § 250q ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „O. s. p.“) zrušil opatrenie odporkyne č. 3062/2009/Ti zo dňa 12.05.2009 a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd dospel k záveru, že odporkyňa postupovala v rozpore so zákonom, keď napadnutým opatrením v rozpore s podanou žiadosťou potvrdila stavebné súpisné číslo na základe vlastného rozhodnutia a rovnako v rozpore so žiadosťou uviedla, že sa jednalo o stavbu na pozemku parc. č. 2726, a to napriek skutočnosti, že žiadateľ nepreukázal vlastnícke ani iné vecné právo k pozemku parc. č. 2726, ani k pozemku parc. č. 2570/1.

Z predloženého spisovaného materiálu mal krajský súd za zistené, že žiadateľ kúpnu zmluvou nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti na pozemku parc. č. 2570/1, nie na pozemku parc. č. 2726,

kat. úz. L. Z. V. Predmetom prevodu nebolo vlastníctvo k pozemku pod stavbou. Rovnako dodatočné stavebné povolenie a užívacie povolenie bolo vydané na nehnuteľnosť nachádzajúcu sa na pozemku parc. č. 2570/1. Zo spisovného materiálu rovnako ako k napadnutému opatreniu nebolo možné zistiť, či pozemok parc. č. 2570/1 je z časti alebo v celom rozsahu totožný s pozemkom parc. č. 2726, kat. úz. L. Z. V., prípadne či sa jedná o iný pozemok. Pozemok parc. č. 2726 je evidovaný v katastrálnom operáte ako parc. registra C vo vlastníctve M. V. a troch spoluvlastníkov (LV č. XXXX). Z uvedeného bolo zrejmé, že sa jednalo o stavbu na cudzom pozemku, ku ktorému žiadateľ žiadnym spôsobom nepreukázal vlastnícke ani iné právo. Skutočnosť uvedenú v napadnutom opatrení, že odporkyňa má doklad o vlastníctve k pozemku k dispozícii, považoval krajský súd za irelevantnú vo vzťahu k preukázaniu iného vecného práva žiadateľa k pozemku parc. č. 2726. Dotknutá stavba bola postavená bez stavebného povolenia, hoci následne, dňa 10.06.1977, bolo na stavbu vo vlastníctve G. H. vydané dodatočné stavebné povolenie, ktoré sa však týkalo stavby nachádzajúcej sa na pozemku parc. č. 2570/1, nie parc. č. 2726.

Odporkyňa rovnako postupovala v rozpore s § 6 ods. 3 vyhlášky Ministerstva vnútra SR č. 31/2003 Z. z. ktorou sa ustanovujú podrobnosti o označovaní ulíc a iných verejných priestranstiev a o číslovaní stavieb (ďalej v texte rozsudku len „Vyhláška“), keď o pridelení súpisného čísla nerozhodla formou rozhodnutia, ale len listom - potvrdením oznámeným žiadateľovi.

O trovách konania rozhodol krajský súd v súlade s § 250k ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal, keď mu v konaní žiadne trovy nevznikli. Z rovnakého dôvodu nepriznal náhradu trov konania príbratým účastníkom.

Proti predmetnému rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie odporkyňa domáhajúc sa jeho zmeny tak, že odvolací súd žalobu zamietne, alternatívne zruší napadnutý rozsudok a vec vráti krajskému súdu na ďalšie konanie.

Uviedla, že prokurátor nemôže podať žalobu na súd v prípade, ak orgán verejnej správy nevyhovie protestu, možne však v zmysle § 26 ods. 4 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „zák. o prokuratúre“) podať nový protest, k čomu v danom prípade nedošlo. Právna úprava nedáva prokurátorovi možnosť obrátiť sa v prípade protestu proti opatreniu na súd. Žaloba bola podaná predčasne, pretože pokiaľ nebol protest vybavený, mohol navrhovateľ podať len nový protest v zmysle § 26 ods. 4 zák. o prokuratúre, nie však žalobu. Súdne konanie nebolo začaté na základe opravného prostriedku, zo strany navrhovateľa nebol žiaden návrh podaný a konanie podľa tretej hlavy piatej časti O. s. p. nemožno viesť bez návrhu.

Tiež poukázala, že vo veci nerozhodovala, pretože predmetná stavba už mala určené súpisné číslo a nešlo o rozhodnutie o určení súpisného čísla, ale o potvrdenie už skôr určeného súpisného čísla. Pôvodne bola stavba postavená na pozemku parc. č. 2570/1, ktorý bol však rozdelený a bol z neho oddelený nový pozemok s parc. č. 2726, na ktorom stojí aj stavba. V napadnutom opatrení bol len potvrdený už existujúci právny stav, t. j. skôr určené súpisné číslo k predmetnej stavbe.

Ďalej namietala, že rozsudok krajského súdu je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov. Krajský súd sa žiadnym spôsobom sa nevysporiadal s argumentáciou odporkyne, ani neuviedol, prečo ju považoval za nedôvodnú. Krajský súd dôvody uvádzané odporkyňou svojvoľne prehliadol, čím konanie zaťažil vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Proti predmetnému rozsudku podal odvolanie v zákonnej lehote aj príbratý účastník v 1. rade domáhajúc sa jeho zmeny tak, že odvolací súd napadnuté opatrenie potvrdí a zaviazhe navrhovateľa k náhrade trov konania.

Uviedol, že stavba bola postavená G. H. a K. H. bez stavebného povolenia na pozemku parc. č. 2570/1, kat. úz. L. Z. V., zapísanom na LV XXXX. Stavbe - záhradnej chatke bolo už v čase vydania dodatočného stavebného povolenia a kolaudačného rozhodnutia č. 361-220/1977/Kol pridelené súpisné číslo č. 1552. Tabuľka s prideleným súpisným číslom sa nachádzala na predmetnej stavbe už v čase nadobudnutia vlastníckeho práva T. I. a jeho manželkou, ktorí sa na základe kúpnej zmluvy stali vlastníkmi záhradnej chatky, ktorá bola postavená na pozemku parc. č. 2570/1 (v súčasnosti parc. č. 2726), zapísanej na LV č. XXXX. Odporkyňa tak len potvrdila existujúci faktický a právny stav, t. j. vydala opatrenie o potvrdení už prideleného súpisného čísla.

Účastník poukázal, že napriek nepresnému označeniu jeho žiadosti, z jej obsahu a priložených príloh bolo zrejmé, že zámerom podania bolo pridelenie resp. potvrdenie súpisného čísla k stavbe z dôvodu zápisu

stavby a vlastníckeho práva k nej do katastra nehnuteľností, nešlo o žiadosť o pridelenie nového evidenčného čísla. Nebol daný zákonný postup na pridelenie súpisného čísla rozhodnutím v zmysle Vyhlášky, pretože stavbe bolo už v čase dodatočného povolenia stavby pridelené súpisné číslo 1552.

Vo vzťahu k nepreukázaniu vlastníckeho ani iného vecného práva k pozemku účastník uviedol, že pôvodne bola stavba postavená na parc. č. 2570/1, ktorá však bola rozdelená a bol odčlenený nový pozemok, parc. č. 2726. Skutočnosť, že ide o ten istý pozemok vyplýva z rozhodnutia ONV Bratislava IV zo dňa 07.10.1983 ako aj z kópie z katastrálnej mapy zo dňa 30.03.1995 a 26.02.1998. Uvedený stav vyplýva aj z katastra nehnuteľností. Opatrenie vydané odporkyňou umožnilo účastníkovi v 1. rade a jeho manželke, účastníčke v 2. rade, právne potvrdiť existujúci právny a faktický stav, keďže toto opatrenie umožnilo zapísať do katastra nehnuteľností vlastnícke právo k stavbe, ktorú nadobudli a 30 rokov užívali. Nakoľko predpokladom uvedeného zápisu je rozhodnutie o pridelení súpisného čísla a účastník v 1. rade nemal k dispozícii písomné rozhodnutie o už pridelenom súpisnom čísle od predchádzajúceho majiteľa, odporkyňa na žiadosť vydala potvrdenie o pridelenom súpisnom čísle.

Pribratý účastník zároveň uviedol, že sa stotožňuje so skutkovými a právnymi argumentmi uvedenými v odvolaní odporkyne.

K podaným odvolaniam sa písomne vyjadrila prokurátorka okresnej prokuratúry tak, že napadnutý rozsudok navrhla ako vecne správny potvrdiť.

Vo vzťahu k namietanej predčasnosti žaloby uviedla, že s touto otázkou sa už právoplatne vysporiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 8Sžo/19/2012 zo dňa 23.05.2013.

Krajský súd postupoval správne, pokiaľ napadnuté opatrenie zrušil, nakoľko odporkyňa postupovala v rozpore so zákonom a všeobecne záväznými právnymi predpismi, keď opatrením v rozpore s podanou žiadosťou určila stavbe súpisné číslo a na základe vlastného rozhodnutia, v rozpore so žiadosťou, uviedla, že sa jedná o stavbu na parc. č. 2726. Skutočnosť, že odporkyňa ako aj pribratý účastník v 1. rade sa nestotožnili s právnym záverom krajského súdu nemôže viesť k záveru o jeho zjavnej neodôvodnenosti, nepreskúmateľnosti alebo arbitrárnosti.

Vo vyjadrení k odvolaniam pribratá účastníčka v 4. rade uviedla, že pozemok parc. č. 2570/1 bol evidovaný v operáte evidencie nehnuteľností bez vlastníctva zapísaného v liste vlastníctva, v pozemkovej knihe pozemok parc. č. 2570/1 nie je evidovaný. Pozemok parc. č. 2570/1 nebol nikdy zapísaný na LV XXXX ako to uvádzal pribratý účastník v 1. rade. Na grafickej identifikácii pozemku parc. č. 2570/1 vypracovanej Správou katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu sa pozemok parc. č. 2726 nachádza za hranicou pozemku parc. č. 2570/1, teda nejedná sa o totožnú parcelu, parc. č. 2726 nevznikla z parc. č. 2570/1. Rekreačná chatka sa nachádza na parc. č. 2726, ktorej pôvodné parc. č. je 2539, čo dokazuje aj grafická identifikácia tejto parcely. Parc. č. 2539 mal v užívaní Štátny majetok Stupava na účely poľnohospodárskej výroby. Tým, že stavebný úrad v Devínskej Novej Vsi povolil dodatočným stavebným povolením užívať rekreačnú chatku, hrubo porušil zákon o ochrane poľnohospodárskej pôdy, ako aj stavebný zákon. Následky tohto protiprávneho konania musia znášať zákonní vlastníci a užívatelia pozemkov. Odporkyňa ignoruje právny stav a snaží sa zlegalizovať nezákonné čierne stavby postavené v Devínskom jazere.

Pokiaľ sa odporkyňa odvolávala na právnu istotu vlastníkov stavby, podľa účastníčky ignorovala právnu istotu zákonných vlastníkov a užívateľov pozemkov. Bez súhlasu vlastníkov pozemkov boli legalizované čierne stavby a sú chránené záujmy vlastníkov týchto stavieb. Už od r. 1999, kedy bolo začaté konanie na odstránenie čiernych stavieb na pôvodných parc. č. 2539, 2540, 2541 (LV XXXX) nevydala odporkyňa ani jedno rozhodnutie na ich odstránenie, hoci niektorým stavbám bolo dodatočné stavebné povolenie vydané len do r. 1990 a mali byť na náklady stavebníkov odstránené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolaniu odporkyne a pribratého účastníka v 1. rade nemožno priznať úspech.

Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 250ja ods. 2 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej

stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk . Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26.03.2015 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Predmetom konania je rozhodnutie o proteste prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava IV podaného proti opatreniu Mestskej časti Bratislava - Devínska Nová Ves č. j. zn. 3062/2009/Ti zo dňa 12.05.2009, ktorým bolo potvrdené, že záhradná chatka na pozemku parc. č. 2726, kat. úz. L. je v evidencii súpisných a orientačných čísel vedená pod súpisným číslom 1552.

Podľa § 212 ods. 1 O. s. p., odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 2c ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov, obec určuje stavbám súpisné číslo a orientačné číslo, vedie evidenciu súpisných čísiel a evidenciu orientačných čísiel a udržiava ju v súlade so skutočným stavom.

Podľa § 4 vyhlášky Ministerstva vnútra SR č. 31/2003 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o označovaní ulíc a iných verejných priestranstiev a o číslovaní stavieb (ďalej v texte len „vyhláška“), súpisné číslo sa určuje každej budove.

Podľa § 6 ods. 1 vyhlášky, žiadosť stavebníka o určenie súpisného čísla a orientačného čísla obsahuje

- a) meno, priezvisko a trvalý pobyt stavebníka, ak je fyzickou osobou, alebo názov, sídlo a identifikačné číslo organizácie, ak je právnickou osobou,
- b) predmet žiadosti,
- c) označenie budovy a termín jej dokončenia,
- d) prílohy, ktorými sú doklad o vlastníctve pozemku alebo doklad o inom práve k pozemku a kolaudačné rozhodnutie.

Podľa § 6 ods. 2 vyhlášky, súpisné číslo a orientačné číslo sa určuje budove podľa poradia, v akom sa obci doručila žiadosť stavebníka podľa odseku 1.

Podľa § 6 ods. 3 vyhlášky, rozhodnutie o určení, zmene alebo zrušení súpisného čísla alebo orientačného čísla budove obsahuje

- a) názov obce a jej číselný kód,
- b) názov časti obce, ak sa obec člení na časti, názov ulice a názov katastrálneho územia, v ktorých sa budova nachádza,
- c) parcelné číslo pozemku, na ktorom je budova postavená; ak je budova postavená na viacerých pozemkoch, uvedú sa všetky parcelné čísla týchto pozemkov,
- d) označenie budovy,
- e) dátum vydania a číslo kolaudačného rozhodnutia a názov orgánu, ktorý ho vydal,
- f) meno, priezvisko a trvalý pobyt stavebníka, ak je fyzickou osobou, alebo názov, sídlo a identifikačné číslo organizácie, ak je právnickou osobou,
- g) výrok o určení, zmene alebo zrušení súpisného čísla alebo orientačného čísla,
- h) odôvodnenie,
- i) poučenie o opravnom prostriedku,
- j) dátum, meno, priezvisko, funkciu a podpis oprávnenej osoby a odtlačok úradnej pečiatky s erbom obce.

Pokiaľ odporkyňa v odvolaní namietala, že žaloba bola podaná predčasne, k otázke postupu v prípade protestu podanému proti opatreniu vydaného mestskou časťou pri výkone samosprávy, ktorému orgán miestnej samosprávy nemieni vyhovieť, o aký šlo vo veci samej, Najvyšší súd Slovenskej republiky

vyslovil právne záväzný záver vo svojom skoršom uznesení č. k. 8Sžo/19/2012 - 66 zo dňa 23.05.2013, právoplatným dňa 06.06.2013, pričom v súvislosti s touto námietkou naň v podrobnostiach odkazuje.

K základným právam účastníka konania obsiahnutým v práve na spravodlivý proces, patrí právo na uvedenie dostatočných dôvodov, na ktorých je rozhodnutie založené. V súvislosti s riadnym odôvodnením je potrebné uviesť, že vychádzajúc z konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (o. i. veci García Ruiz proti Španielsku, rozsudok zo dňa 21.01.1999 týkajúci sa sťažnosti č. 30544/96, Ruiz Torija proti Španielsku, rozsudok zo dňa 09.12.1994, týkajúci sa sťažnosti č. 18390/91, Van de Hurk proti Holandsku, rozsudok zo dňa 19.04.1994, týkajúci sa sťažnosti č. 16034/90,), judikatúry Ústavného súdu SR (sp. zn. I. ÚS 226/03 zo dňa 12.05.2004, III. ÚS 209/04 zo dňa 23.06.2004, sp. zn. III. ÚS 95/06 zo dňa 15.03.2006, sp. zn. III. ÚS 260/06 zo dňa 23.08.2006), nie je nutné, aby na každú žalobnú námietku bola daná súdom podrobná odpoveď a rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný s ohľadom na okolnosti každého prípadu, ak však súd v odôvodnení nereaguje na zásadnú, relevantnú námietku, súvisiacu s predmetom súdnej ochrany prednesenú žalobcom, je potrebné tento nedostatok považovať za prejav arbitrárnosti (svojvoľnosti). Súd je povinný dbať na to, aby jeho rozhodnutie bolo presvedčivé, na podporu čoho uvedie dostatočné argumenty.

Odporkyňa namietala, že rozsudok krajského súdu je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je nepochybné, z akých dôvodov dospel krajský súd k záveru o potrebe zrušenia protestom napadnutého opatrenia. Skutočnosť, že krajský súd v konaní nerozhodol v súlade s predstavami odporkyne, nemožno považovať za porušenie práva na súdnu ochranu. Odporkyňa navyše neuviedla, na ktoré právne relevantné argumenty krajský súd v odôvodnení rozsudku nereagoval. Odvolací súd je viazaný dôvodmi podaného odvolania v zmysle § 212 ods. 1 O. s. p., a teda nevyhľadáva za účastníka konkrétne dôvody nezákonnosti či nesprávnosti napadnutého rozsudku alebo vady konania, ktoré by mohli mať vplyv na jeho správnosť.

Odvolatelia ďalej dôvodili, že vo veci nebolo potrebné vydávať rozhodnutie, nakoľko predmetom žiadosti pribratého účastníka v 1. rade bolo len osvedčenie, potvrdenie existujúceho právneho stavu, keď súpisné číslo bolo dotknutej stavbe určené už skôr. Uvedené tvrdenie je však v rozpore s obsahom pripojených spisov a rovnako nevyplýva z napadnutého opatrenia.

Pokiaľ súpisné číslo bolo, podľa tvrdení odvolateľov, stavbe pridelené už v čase vydania dodatočného stavebného povolenia a kolaudačného rozhodnutia č. 361-220/1977/Kol, z obsahu tohto rozhodnutia to nevyplýva, keď stavba bola v ňom označená len ako záhradkárska chata, ktorá sa nachádza v Bratislave, na parc. č. 2570/1, kat. úz. L. Z. V. V dodatočnom stavebnom povolení súpisné číslo uvedené nebolo. V kúpnej zmluve zo dňa 15.08.1979 sa ako predmet prevodu uvádza rovnako len záhradná chata, ktorá je postavená na pozemku parc. č. 2570/1. Obsahom pripojených spisov nie je ani iná listina, či rozhodnutie, ktorým malo byť súpisné číslo skôr určené. Takéto rozhodnutie nešpecifikovala v napadnutom opatrení ani odporkyňa vychádzajúc tak len z tvrdení žiadateľa.

V podanej žiadosti pribratý účastník označil chatku za stojacu na pozemku parc. č. 2570/1-2726. Odporkyňa bez ďalšieho v napadnutom opatrení uviedla, že stavba sa nachádza na pozemku parc. č. 2726. Nie je zrejmé, či sa jedná o totožný pozemok s iným parc. číslom, keď obsahom pripojených spisov je aj grafická identifikácia pozemku parc. č. 2570/1 vypracovaná Správou katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu, z ktorej je nepochybné, že pozemok parc. č. 2726 je umiestnený mimo hraníc pozemku s parc. č. 2570/1, z ktorého mala byť odčlenená.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa na základe uvedeného nemohol stotožniť s argumentáciou, že v opatrení by bol len deklarovaný už existujúci právny stav, keď tento nemá podklad v obsahu pripojených spisov, ale iba v tvrdeniach odvolateľov a zároveň je spochybňovaný listinami predloženými podielovou spoluvlastníčkou pozemku parc. č. 2726, kat. úz. L..

Námietky vznesené v podaných odvolaniach tak neboli spôsobilé spochybniť správnosť záverov

krajského súdu, a preto najvyšší súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a v podrobnostiach naň odkazuje.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. a § 250k ods. 1 O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, keďže navrhovateľovi žiadne trovy nevznikli.

Pribratí účastníci nemajú v zmysle § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. § 250k ods. 1 O. s. p. právo na náhradu trov konania, keď zákon umožňuje priznať náhradu trov konania len úspešnému žalobcovi.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.